

Zadovolim če te s tim,
Rada vse ti izročim.
Zlo zavzet ob novi sreči,
Vsih preteklih lepši, veči,
Verne v grad se knez domú,
Čudne bistva gleda tu.
Dvora svitliga na sredi
Se stermečimu pogledi
Nov očita hojke kras,
In se sliši petja glas.
Veverca je tam sedela,
Lepe ruske pesmi pela,
Platila oreške v takt,
Zerno vsako je smaragd.

Dragotine te metala
Je po dvoru, nasejala
Mu obilno vse plati
De ko sonca svit bleši.
Pesmi sladko tak donele,
De so serca vse prevzele,
Ljudstvo, v temu slika slog,
Dvora gnjeti se okrog.
Knez Gvidon se čudi jako,
Ter izreče hvalo tako:
„Slava tebi, moj labud,
Za izide, skerb in trud.
Plačaj Bog ti vse zaslužbe,
Daj ti dik in čverste družbe,

Sle, veselja tu in tam,
Kar želiš ju v sercu sam“.
Veverci de slava rase,
Iz kristala hiša dá se,
Krasna, proge čista klet,
Po arabski kip je vzet.
Dá ji v stražo dva junaka,
Po opravi, zrasti taka —
Vso pretehtaj možkih množ,
Sličnih našel več ne boš.
Veverci de čast in slava,
Knezu blago narašava,
Zapisuje jak pisar
Zlate v bukve vsako stvar.

(Dal. prih.)

Dopisi.

Iz Gorice. (*Briski tabor 25. aprila*) kazal je prav očitno, da narodna ideja ni več igrača, s katero se igrajo le nekteri sanjači, kakor mislita lahón in nemškutar, marveč presunila je ta ideja narod slovenski ves, kateremu je zdaj doli in gori, na desni in levi zvezda Danica, za katero verno hodi, da naposled doseže svoj cilj in konec. Ko je briskemu taboru prejšnjo nedeljo klubovalo jako neugodno vreme, vemo, da je mnogim nasprotnikom srce veselja igralo, da ni bilo mogoče taborovati in da je oplašilo ljudstvo, da ne pride drugi pot. Al na sramoti so ostali protivniki naši — dež, ki je zapreka bil prvemu briskemu taboru, bil je še le prav plodovit drugemu taboru, kajti v ogromnem številu od blizo 6000 rodoljubov zbralo se je 25. aprila, ki so kazali, koliko pomembo v njihovem geslu ima beseda „vse za domovino“! Sijajin je bil šempaški tabor in radostni se ga spominjamo; al važnejši še je bil briski tabor gledé na kraj, kjer je bil — na meji namreč, po kateri lakomni Talijan steguje svoje roké. Po pravici tedaj so odmevale v srci vseh pričujočih besede iz pisma dr. Jan. Bleiweis-a, ki tukajšnje Slovence imenuje „junaške graničare“ na meji italijanski. Kar je pa temu taboru še neko posebno zanimivost vtisnilo, bilo je tudi to, da poleg izvrstnih družih govornikov, ki so vajeni govorniškega odra, sta dva rodoljuba izmed ljudstva tukajšnjega odlikovala se z govori, ki so navdušili srca vseh tako, da gromovitih živio-klicev ni bilo ne konca ne kraja. Rad bi Vam obširno popisal prihod vrlih možakov, ki so prihajali od vseh krajev s zastavami, pozdravljeni z veselo godbo in živio-klici; al naj bi pisal še toliko, le malo bi mogel izraziti vse. Tudi govore vse bi rad priobčil, al ves list današnji bi bil potem le — taborišče brisko. Naj tedaj le bolj na kratko to-le povem. Taborovanje je gosp. dr. Žigon, deželni poslanec, in z gosp. Ern. Klavžarjem vred oče briskega tabora, pričel z navdušljivim ogovorom in nasvetom, naj taboru bode predsednik gosp. dr. Tonkli, advokat v Gorici in deželni odbornik. In vsa skupščina radostno pozdravlja ta predlog, po katerim se dr. Tonkli vstopi na mesto predsednikovo, zahvalivši se za skazano mu čast. Potem se začno govori po programu, ki je bralcem „Novic“ znan; govorili so dr. Tonkli, mladi rodoljub Vincenci Toroš iz Medane, gosp. Ernest Klavžar, gosp. dr. Lavrič in pa gosp. Matija Doljak, župan solkanski. Govori vsi so bili sprejemani z živahno pohvalo, in vseh 5 resolucij je skupščina sprejela soglasno. Najlepši red je vladal pri glasovanju. Ko je bila razprava vseh toček končana, brali so se telegrami in pisma, ki so došla od vseh pokrajin slovenskih, in ki so učinjali živahno veselje. Gosp. Josip Noli, ki je prvo nedeljo osebno prišel kot zastopnik slovenskih

rodoljubov ljubljanskih na tabor naš, ki nam je po vodi splaval, pozdravljal je danes tabor s pismom, ki je izbudil veliko radost. — Nebo nam je prizaneslo danes tako, da mala rôsa ni ovirala taborovanje, al h koncu se zopet vlije ploha in zagrmelo je tudi prav hudo — znamenje, da bode menda še grmelo včasih, dokler si ne pridobimo narodnih pravic svojih, — al prav to nam je poziv: Ne vdajmo se!

Iz Sevnice. (*Tabor na Sevnici 2. maja.*) Slovenski narod si more zopet s zlatimi črkami zapisati svoj sijajni dan, poln navdušenosti narodne in živo pričo zrelosti našega naroda! 6000 do 7000 ljudi se je zbralo popoldne na taborišču blizo Sevniskega trga, ki so peš in na vozovih privreli iz štajarskih in kranjskih ob Posavji ležečih okrajev. Poseben vlak pripeljal je po železnici drage goste iz srede Slovenije, vrle Šokole s svojim starosto, iz Celja, Maribora, Ljutomera; bili so navdušeno sprejeti na sevniskem kolodvoru; izvrstna godba novomeška igrala je narodne melodije. Kmalu potem pridejo tudi dragi nam bratje iz Novomesta, Kostanjevice, iz Krškega in Brežic; tudi vrli sosede iz Hrvaškega so nas vkljub Rauchovim oviram počastili. — Začel je tabor ljubljani naš dr. Razlag s krepkim nagovorom, in predložil dr. Janko Srnce za prvosednika, in soglasni živio-klici ga radostno pozdravljajo za prvosednika. Govorili so župnik Ripšl o vpeljanji slov. jezika v šole in napravi više šole za pravoznanstvo v središču Slovenije, dr. Srnec o vpeljanji slovenskega jezika v uradnije, dr. Zarnik o zedinjenji Slovencev v eno kronovino, in dr. Razlag o napravi kmetijske šole v Sevniski dolini. Vsi ti predlogi v skozi in skozi izvrstnih govorih so bili navdušeno in enoglasno sprejeti. Zadnja točka pa o napravi mosta čez Savo pri Sevnici in Brežicah na mesto sedanjih brodov pa ni obveljala, akoravno je prvosednik predlog ta dvakrat na glasovanje dal; zmiraj je bila velika večina zoper njega, in tako je tudi padel. To je pač očitno znamenje zrelosti slovenskega naroda; niso ne taboriti le glasovalne mašine, za kar bi jih žole naših nemškutarjev rad naredil, — ampak možje so, ki dobro vedó, zakaj glasujejo, kaj se jim zdi koristno, kaj ne. Akoravno dopisnik ne razume razlogov, zakaj da je večina ta predlog ovrгла, vendar mora vsakega veseliti znamenje premisleka in zrelosti našega ljudstva. — Po točki o „zedinjenji Slovencev“ nagovoril je dr. Vošnjak zbrane taborite in posebno je nazočim možem iz kranjskih bližnjih okrajev priporočal pri prihodnji volitvi v Trebnem za poslanca vrlo izurjenega govornika dr. Zarnika. — Brali so se potem mnogi telegrami in pristrčno pismo dr. Jan. Bleiweisa, ki je izbudilo neizmerno navdušenost in pričujoči sin njegov dr. Karol Bleiweis pozdravil je še enkrat taborite v imenu svojega, po opravljenih zadržanega očeta. — In tako se je končal v najlepšem redu brez

ne najmanjše nerodnosti tabor v Sevnici, kateremu so tudi nebesa sama bila mila. Po končanem taboru zbrali so se taboriti v čitalnici, igrala je glasba novomeška, napitnica je sledila napitnici; zvečer pa je šla godba po celem trgu, svirajoča narodna melodije. Ločili so se vsi pričujoči s težkim srcem od preprijaznega kraja, vendar srečni o spominu, da so zopet dodali krepak steber, na katerega se, ako Bog dá in pravična Avstrija, zida Slovenija.

Iz Závca 26. aprila. (*Svečanost začetka narodne čitalnice naše*) se je vrlo obnesla. Prvi je govoril g. predsednik blizo tako-le: „Potrebna naprava pri vsaki hiši je vrt, v katerem se zelišča za vsakdanjo potrebo pridelujejo. Zato vsaka gospodinja, ktera tacega vrta nima, večkrat zdihuje in pravi: Naj bi le pri naši hiši saj mali vrt imeli, da bi si potrebne zelenjadi pridelali. Kdor pa vrt iznova napravi, mora prej kak kraj zagraditi si, da mu niti ljudje niti živali zasajenih rastlin ne poteptajo; potem si izkopa lepe gredice in je obseje s cveticami, in vrt mu ni samo v dobiček, on mu je tudi v veselje in kratek čas. Kar je vrt pri vsaki dobro vredjeni hiši, to so pri nas na Slovenskem čitalnice, in ravno danes se veselimo nad tem, da smo v Savinski dolini že tretji tak vrt ustanovili, ter si ogradili z ograjo dovoljenja dotične gosposke, in to, kar je vlada priznala, nam noben poštenjak oporekati ne bo mogel. Vpraša se zdaj: kedaj in kako nam bo pa ta vrt narodne čitalnice v dobiček? Gotovo le tedaj, ako bomo pogostoma v ta vrt zahajali, se narodnih naprav udeleževali in večkrat zaslišali kak poduk, iz katerega nam bodo cvetke veselja pricvetele. To storiti, nam vелеva že ljubezen sama do domovine. Prigovor pravi; „vsaka tica svoje gnjezdo ljubi“; upati je tedaj, da nihče v naši sredi ne bo od neumne živali nehvaležniši, da ga bo tedaj veselilo kaj slišati od mile svoje domovine. Draga gospôda! ker je meni čast vrtnarja v novem vrtu narodne čitalnice izročena, pozdravljam z veseljem Vas vse častite rojake, ki ste nekteri tudi od daleč prišli, naj bi bili priče, da smo hvaležni sinovi matere Slovenije; zato radosten rečem: Bog Vas živi!“ — Potem se oglašijo naši pevci in pojejo „Savinsko dolino“ tako izvrstno, da jo morajo ponoviti. — Drugi govor imel je eden izmed odbornikov, kateri je tudi za neučene razumljivo obširniše razložil pojem narodnosti, ktera je v splošnem pomenu celi obstanek naroda, obstoječ iz jezika, šeg in vere ljudstva; dokazal je, da le oni se po pravici morejo narodnjakom prištevati, kateri ne spoštujejo samo jezika in šeg narodovih, temuč tudi vero njegovo; kdor vero zaničuje, narod pelje v pogubo. — Pevci zapojejo potem „Molitev kmeta“, ktera po besedah in napevu je čisto v narodnem duhu sestavljena; zato je upati, da se bo dalje razširila. Ona spričuje izurjenost našega pevovodje g. Kovač-a. — Gosp. dr. Vošnjak, koji nas je s svojo pričujočnostjo počastil, mora zdaj med živahnimi živio-klici na oder stopiti. On razloži najprej, da smo mi praktični ljudje, ker tirjamo, da se nam pravica godi; naše tirjatve pa tudi niso prenapete, in bilo bi nam le v velik dobiček, da se v kratkem vsi Slovenci v eno deželo združimo, ker zdaj se nam godi kakor kmetu, kateri namesti nerazdeljenega posestva ima le dolgove in je prisiljen enemu njivo, drugemu travnik, tretjemu hosto in četrtemu še kajžo prepustiti! — Deklamovala sta potem dva učenca Arlič-evo „Očetova kletev“ tako pogumno in ročno, da so se tudi kmetje njima čudili. Pevci so še zapeli „Budnico“, „Bubenj“, „Naprej!“ — Gosp. župnik Ripšl je povedal pozdrav sevniske čitalnice; brali so se pozdravi gg. dr. Jan. Bleiweisa, dekana Kosarja, poslancev Lenček-a in Lipold-a, Raič-a, dunajskih dijakov, in

beseda je bila veselo končana s sklepom, da se binkoštni pondeljek zopet snidemo. — Dvorana je bila prepolna: prišlo je dosti domačih kmetov, pa tudi Celjani, Laščani, Mozirjani, Vranščani in drugi so nas počastili. Gosp. dekan Kosar poslal je prvi dve knjigi naši čitalnici; prosimo pa „slovensko Matico“, društvo sv. Mohora in narodnjake sploh, naj nam darujejo knjig v povzdigo omike narodne.

Iz Kalca. — Bratje! Narod, ki ne brani svoje pravice, ki ne skrbi za svoj blagor, životari in pogine! Vabimo Vas 9. maja simo na mejo slovensko, primorsko in hrvaško, da se zedinimo, da se okrepimo v slavo avstrijskemu carstvu!

Vse za vero, dom in cara!

Na Kalcu poleg Zagorja na Pivki 1. maja 1869.

Taborovi odborniki:

Dr. Bahman France, zdravnik v Bistrici; Benigar Miha, posestnik v Trnovem; Brinšek Ivan, trgovec v Trnovem; dr. Costa Etbin, odvetnik v Ljubljani; Česnik Jurij, trgovec v Knežaku; Debevec Jože, sokolski starosta v Ljubljani; Dekleva Janez, župan v Britofu; Dekleva Jakob, posestnik v Selcah; Dekleva Leopold, posestnik na Reki; Domicelj Tone, kaplan v Šmarji; Domicelj Vekoslav, trgovec v Zagorju; Dolenec Bernard, grajščak v Podbrjah; Dolenec Edvard, grajščak v Orehku; Dolenec Viljem, grajščak v Rakitniku; Dolenec Viktor, trgovec v Gorici; Domladiš Tone, posestnik v Bitinjah; Drobnič Andrej, farman v Knežaku; Fatur Janez, posestnik v Zagorju; Fatur Matija, župan v Zagorju; Fišer Jožef, posestnik v Jablanici; Frelih Matevž, farman na Premu; Grabrijan Jurij, korar v Vipavi; Grašič Tone, dekan v Trnovem; Hren France, posestnik v Begnah; Jeršan Tone, posestnik na Uncu; Kalčič Fr., posestnik v Podbrjah; Keglavič Škender, trgovec v Šenpetru; Kočevar Matija, posestnik na Blokah; Korošec Janez, posestnik v Šenpetru; Krašovec Tone, posestnik v Cerknici; Lavrenčič And., župan v Postojni; dr. Lavrič Dragotin, odvetnik v Gorici; Ličan Škender, trgovec v Bistrici; Magajna Jakob, posestnik v Vremih; Mlakar Tone, farman v Zagorju; Mogajnar Leopold, posestnik v Bistrici; Nabrgoj Janez, dež. poslanec v Proseku; Noli Josip, doktorand v Ljubljani; Novak France, posestnik v Britofu; Oblak Ivan, duhoven v Harijah; Obreza Adolf, župan v Cerknici; Perenič Vekoslav, župan v Planini; Princ Jože, dekan v Klani; Rubesa Tone, glavar v Kastvu; Rudolf Loyre, farman v Vremih; Steidl France, tajnik v Kastvu; Špelar Janez, trgovec v Šenpetru; Tomšič Ivo, trgovec v Bistrici; Urbanček Janez, kaplan v Trnovem; Valenčič France v Bistrici; Valenčič Tone, posestnik na Reki; Vičič France, posestnik v Bistrici; Vilhar Ivan, trgovec v Ljubljani; Vilhar Miroslav, grajščak na Kalcu; Vilhar Ščitomir, posestnik v Prezidu; dr. Žigon, dež. poslanec v Kviki.

Iz Unca na Notranjskem 2. maja. — n. — Čujte žalostno novico! Tista žena Marija Matičičeva iz Nove vasi, ki je bila letos 9. sušca — tedaj pred 6 tedni, med Prestrankom in Selcami na cesti od steklega psa popadena in ki je potem več časa bila v ljubljanski bolnišnici ozdravljana, je 23. dne u. m. za steklino zbolela in čez 5 dni umrla. To sopet kaže, da strup stekline se brž vcepi krvi in ako ni pri tej priči pomoči, je vse pozneje ozdravljanje brez vspeha. Take žalostne skušnje bojo menda vendar takim ljudem oči odprle, ki še zmirom mislijo, da — noben pes ni stekel.

Iz Kamnika 25. aprila. — Malokdaj se kakošen glas iz našega mesta v drazih nam „Novicah“ čuje; to pa ni nikakor tako, da bi se tukaj nič ne zgodilo, kar bi se svetu priobčiti moglo. S svečanostjo, ki smo jo papeževi zlati maši na čast napravili, nismo hoteli narajati nobene demonstracije, kajti mestjani naši so še

zmiraj tako pošteni, da se držijo stare vére, kakor bi jim tudi drage bile stare petice, le žalibog! da je une že po svetu čedalje manj, teh pa ni celó nič več! „Tagblatt“ je sicer svoje zobe brusil nad častjo, ki smo jo skazali sv. očetu; al temu se ne čudimo, saj je znano, da le prerad živi le od škandalov. Al čemu je tisti večer švigalo 14 žandarjev po mestu, to pač nam je zastavica bila. — Al pustimo „Tagblattovce“ in po-vejmo raji, da narodna zavest se v naši okolici zmiraj širi, in da tudi naša čitalnica, narodno središče, napreduje. Še ni leto in dan, kar se je ta naš narodni dom po dolgem prizadevanji za domačo reč vnetih mož v življenje spravil in iz majhne množice prvih 45 udov narastlo se jih je dosle že nad 90. Novo stanovanje je pripravno in prostorno tako, da se zdaj prav lahko gibati moremo. Domoljubni gosp. H., posestnik in krčmar, ga je čitalnici za eno leto brez vse plače prepustil. Bodi mu zato očitna zahvala! — V nedeljo 25. aprila je bila zopet veselica s petjem, glediščino igro, tombolo in plesom. Med čitalničnimi pevci imamo nekatere dobre moči, ki godbo bolj obširno poznajo in so tudi zmožni na instrumentih svirati. Glediščina igra „Ravni pot najboljši pot“ se je prav dobro vršila v občno pohvalo nazočih in tudi kritičnih gledalcev; vse je gladko teklo, vsak je svojo nalogo dobro rešil, posebno sta „Krivec“ in „cerkovnik“ s svojim besedovanjem, kako da bi prvi službo pokojnega učitelja dobil, veliko smeha izbudila. Pri tomboli se je igralo za dobitke, ki so jih tukajšnji obrtniki in udje društva sami izdelali. — Meseca maja se bode čitalnica naša slovesno odprla. Bodi to tudi drugim Ljubljancem na znanje, kateri, kakor radostni slišimo, se bodo radi udeležili veselice.

Iz Ljubljane. (*Delitev premij za goveda*) se je v pondeljek tukaj začela; po tej pridejo ta mesec še štiri po deželi. Bila je delitev na vrtu kmetijske družbe, kjer sta gospoda Šolmajer in Skalè prostore za pripe-ljano živino tako dobro vredila na 3 razrede, in vrt, v katerem je danes povzdiga kmetijstva obhajala po-menljiv dan, tako okusno zaznamovala sè zastavami in venci, da se je vse vršilo v lepem redu in tudi prav veselo, kajti vojaška godba c. kr. Huynovega polka, ktero je častiti gospod polkovnik brezplačno dovolil, je kratkočasila obilo množico ljudstva, ki je od bližnjih in daljnih krajev prišlo gledat živino, ki je imela danes obdarovana biti; počastili so pravo to kmetijsko ve-selico tudi c. kr. deželni predsednik, deželni poglavar in mnogo druge gospôde. Čeravno je bila to prva de-litev in morebiti še manj znana, pripeljalo se je vendar krav 31, telic 28, bikov 5, v vsem skupaj tedaj 64, — za ktere je bilo 8 premij po 80, 60, 50, 40 in 30 gold., v vsem skupaj 390 gold. Enoglasna je bila sodba, da večji del je bila živina lepa, nektera posebno lepa, in veselilo je vsacega, ki pozná plemena, da celó kmetje so pripeljali mnogo goved žlahnejših plemen, to je: muricodolskega, belanskega in pincgavskega ple-mena, ali saj domačo mešano s to žlahnejšo krvjó. Blizo poldne je komisija, ki je sodila živino, in v kateri so bili poleg župana ljubljanskega dr. Zupana in predstojnika podružnice vrhniške g. Kotnika še trije izvedenci gospodje: Obreza iz Vrhnike, Jarc iz Medvod in Skalè iz Ljubljane, izrekla svojo razsodbo, in dr. J. Bleiweis, voditelj komisije, je delil potem premije tako-le:

I. za bika (tri premije):

prvo premijo je dobil gospodar Anton Rotar iz Podsmreke za bika muricodolskega, — druga premija je bila prisojena gosp. Peter Kozlerju iz Ljubljane za bika muricodolskega *); ker pa on ni denarja vzel,

*) Gosp. Kozler je dal tega lepega bika gospodarju Andreju Dolencu v Dravlje, da ga ima za goveda te okolice za plemo.

je dobil to denarno premijo namesti njega gospodar France Novak iz Glinca za bika belanskega rodú, in poslednjo premijo gosp. Jan. Schwarz iz Rakovnika. — Očitno pohvaljen je bil lepi, al že čez 3 leta stari, tedaj za premijo prestari bik gospodarja Martina Ovna iz Šmartna.

II. za krave (dve premije):

prva premija je bila prisojena gosp. Andreju Maliču, — druga pa gosp. Fid. Trpincu v Ljubljani za kravi pincgavskega rodú; ker pa tudi ta dva go-spoda nista vzela denarja, ste denarni premiji potem sprejela gospodar Jožef Povše iz Šiške in gospodar Jožef Potočnik iz Ljubljane. — Očitno pohvaljene so bile poleg teh krave tudi prav lepe gosp. Pavla Auerja, dr. Orla in gospodarja Matevža Sojarja iz Notr. Goric.

III. za telice (3 premije):

prva premija je bila spoznana gosp. Maliču iz Ljubljane; ker pa on ni vzel premije, so dobili pre-mije: gospodar Remžgar Matija iz Brezovice za te-lico muricodolske krvi, — gospodar Sluga Martin iz Vrhnike za telico muricodolske krvi, in pa gospodar Kavčič Lorenc iz Medvod za telico belanskega rodú. — Očitno pohvalo so prejeli za lepe telice gospodje Auer Pavel, Jevnikar Anton, Plavec, Babnik Jak., Novak Henrik, Peterca France — vsi iz Ljubljane, in pa gospodar Furlan Štefan iz Mirk. Ko so gospodarji prejeli denar in podpisali zaveznico, da ravnajo s svojo živino po predpisih, je bila obdaro-vana in pohvaljena živina ovenčana in prvi se je tudi znamenje K (Kranjsko) vžgalo, da se pozná. V svojem govoru je dr. Bleiweis rekel, da bi komisija bila rada vso posebno lepo živino z denarjem obdarovala, al pre-mij je le 8. Kmetje pa morejo veseli biti, da jim noben gospod iz Ljubljane ni ne krajcarja odvzel. — Začetek je bil dober, in na tej poti bode korist deželi v malo letih velika. — Dostaviti moramo in s posebno zahvalo še to, da je gosp. Killer iz Pristave poleg Tržiča na ogled postavil dve ovce in ovna lepega je-zerskega rodú, ktere so tudi kmetje radostni ogle-davali; gosp. Trpinc pa 5 še celó mladih junčkov mešanih žlahnih plemen.

— (*Delitev premij za govejo živino v notranjski Bistrici*) je v pondeljek 10. dne t. m. Družbo kmetij-sko bode pri tej priliki zastopal dr. Costa, podpred-sednik družbe kmetijske, kot voditelj komisije, ki je sestavljena iz sledečih gospodov: župana bistriškega Antona Jelovškega, predstojnika podružnice kme-tijske dekana Antona Grašiča, župana postojnskega Andr. Lavrenčiča, Jožefa Fišerja, najemnika grajščine v Jablanici, in Antona Šabeca, posestnika v Trnovem.

— (*V seji odbora kmetijske družbe*), v kateri sta bila pričujoča tudi deželni glavar pl. dr. Wurzbach kot zastopnik deželnega odbora, in c. kr. vlade sveto-valec gosp. Roth kot vladni zastopnik, je bila obrav-nava posebno za to, kaj naj se sl. ministerstvu kmetij-stva vsled dopisa od 29. sušca l. l. nasvetuje, da dežela kranjska dobí podpore iz državnega de-narja za letošnje leto za različne potrebe v po-vzdigo kmetijstva. Gosp. dr. Costa je zboru predse-doval in na podlagi nasvetov, ki so mu jih izročili po-samni odseki, stavil predloge: za ktere razdelke kme-tijstva naj se prosi podpore in pa koliko.

Pred to obravnavo je predsednik v imenu odbor-ovem čestital gosp. odborniku dr. Orlu za poslavljenje cesarjevo sè zlatim križem za zasluge, rekši, naj mož, kteremu vest sama lahko pravi, da je zaslužil poslavljenje Njegovega Veličanstva, sprejme zagotovilo srčne radosti od odbora, v čegar sredi na korist kme-

tijstva in blagor naroda slovenskega že mnogo mnogo let neutrudljivo deluje. Ves zbor s pristrčnim živio-klicem pritrdi besedam predsednikovem. Gosp. dr. Orel se očitno ginjen zahvaljuje za čestitanje to, rekši, da ga zato posebno veseli, ker je prepričan, da izvira iz src svojih pravih prijateljev.

Potem se je začela gori omenjena razprava, ki je bila jako temeljita in živahna na vsako stran. Sklepi so bili sledeči: prositi namreč sl. ministerstvo

- a) za 400 gold. za premije gospodarjem, ki napravijo tako dobra gnojnišča, da morejo v izgled biti drugim gospodarjem;
- b) za 300 gold., s katerimi bi se kupilo dobro, a ne preveč zamotano orodje kmetijsko, kakor osipavni in drugi plugi, sejavnice itd. in kmetom zastonj dalo;
- c) za 5000 gold. za premije za živino in nakupovanje dobrih bikov za pleme;
- d) za 1000 gold. za nakupovanje dobrih ovac, ki bi se kmetovalcem na deželo zastonj dale;
- e) za 1600 gold. za podporo vrtnarstva;
- f) za 400 gold. za podporo vinoreje; in
- g) za 2000 gold. za povzdigo umnega pridelovanja lanu in konoplje.

Ves znesek, ki ga tedaj družba kmetijska prosi v podporo kmetijstva, ki mu je neobhodno potrebna, znaša tedaj 10.700 gold. — Ko je bila ta obravnava končana, se je razdelilo 400 gld. za povzdigo vinoreje na podlagi nasvetov, ki jih je odbor prejel od podružnic svojih in sicer tako-le: gosp. fajmoštru Jerneju Dolžanu v Radovici in gosp. fajmoštru Jan. Skofiču v Suhorji, vsacemu 50 gold., — gosp. Alojzu Drmelu v Boštajni 100 gld., — gospodarju Jan. Pircu v Gaberniku 25 gold., — gosp. Jan. Dobovšek v Boštajni 25 gld., — občinam v Podragi, na Slapu in v Št. Vidu v vipavski dolini vsaki po 50 gold. Dala se je omenjenim vinorejcem podpora za umno vinorejo s tem dostavkom, da bi tudi vprihodnje delali na to in vinorejce okolice svoje podpirali z delitvijo žlanih trt.

— (*V koncertu gospé Odičeve*), čeravno spomladansko vreme občinstvo vabi pod milo nebo, bila je dvorana čitalnična vendar lepo polna; to kaže, da Ljubljana ceni pevski in dramatični talent njen. Ona sama se je zopet odlikovala v pevskem in gledališčnem delu, pa tudi vsi drugi so jo hvalevredno podpirali, tako, da se je zadovoljstvo prav živahno razodevalo. — Prosila nas je zato gospá Odi, naj „Novice“ vrlemu možkemu zboru čitalničnem in vsem, ki so jo prijazno podpirali ta večer, v njenem imenu izrekó srčno zahvalo.

— V razstavi, ki je le še malo dni v reduti, občuduje se podoba Matere Božje g. Osbiča, podobarja iz Kamnika, iz cementa tako lepo narejena, da misliš, da je izsekana iz kararskega marmorja. Drugi pot govorimo več o tem lepem izdelku rojaka našega; danes kličemo našincem: idite jo gledat!

— (*Nove cerkvene pesmi*), ki jih je marljivi gosp. Ant. Nedved izdal v ličnem natisu v Pragi, so prišle ravnokar na svetlo. En snopič se imenuje „Osem cerkvenih pesem slovenskih za sopran, alt, tenor in bas“, ki so poklonjene gospé Josipini Trpinčevi; besede so različnih slov. pesnikov; slovenskega muzikalnega slovstva v tej struki (genre) nimamo še preobilno; bodo tedaj gotovo všeč cerkvenim pevcem; cena jim je 90 krajc. Drugo delo so trije „Tantum ergo“ za 40 kr. Dobivajo se pri skladatelju.

— Gosp. notar Triller je naprosil „Novice“, naj povedó, da on ni nikdar kandidiral za dež. poslanca in se ni ponujal za šolskega nadzornika. „Novice“ v 17. listu niso rekle, da je osebno kandidiral, al da sta ga J. N. Plautz s pismom tiskanim in župan Grbec z be-

sedo zeló ponujala, o tem imamo dokaze v rokah. Kar se tiče šolskega nadzornika, se je tudi v Ljubljani na več krajih isto slišalo; veselí nas tudi z ozirom na šolstvo samo, ako ni res, kakor g. Triller pravi. Kaj pa je povod dalo tej govorici, mora vendar g. Triller sam najbolje vedeti.

— (*Pobirki iz časnikov.*) Da bi Nemci ne bili že poprej iznajdli prislovice: „er lügt wie gedruckt“, „Tagblatt“ bi jim bil iznajdel to prislovice: on, če trikrat zine, se dvakrat zlaže. Tako se je čudil poslednjemu listu „Novic“, ko so rekle, da še le po razumljenji z volilci bode odbor „Slovenije“ imenoval poslanca za trebansko volitev, rekši, da nekaj to ni bila šega narodnega volilnega odbora, kajti prvo je bilo, da je postavil kandidata in potem je še le šel za-nj „hausirat“. Ker je „Tagbl.“ kratkega spomina, ga napotujemo le na razglas odbora „Slovenije“ v 13. listu letošnjih „Novic“ in na razglas volilnega odbora v 3. listu od 1867. l. Kar se tiče „hausiranje“ peš in „per Wagen“ za glasove pri volitvah, naj pa se obrne na „Central-Wahlcomité“ konstitucijskega društva, ta mu bo najbolj vedel povedati „hausirarsko industrijo“. — Ako beremo telegrame in dopise v „Tagesp.“ graški, ljublj. „Tagblattu“, „Laibacherici“ in „Pressi“ zarad tabora v Sevnici, ne moremo si misliti družega, kakor to, da sam peklenški satan kuje take laži; človek ne more več biti, ki resnici tako v obraz bije!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz državnega zbora imamo povedati, da za poslance v delegacijo avstrijsko-ogersko so unidan bili voljeni za Kranjsko Svetec in njega namestnik grof Barbo, za Istrijo Črne in njega namestnik Pajer, za Gorico Stieger, in njega namestnik Gšnicer, za Štajarsko dr. Rechbauer in Kaisersfeld, za Koroško Lax, namestnik Jesernik itd. — Zbornica poslancev je izvršila postavbo za vodne pravice. Vlada jej je predložila postavbo, koliko naj se letos nabere rekrutov; vlada jih hoče v vsem skupaj 95.474, — iz Ogerskega 39.433, iz Avstrije 56.041; nabira naj se začne 1. avgusta (velicega srpana) in končá 30. septembra (kimovca). Zandarmerija naj se zeló pomnoži. Postavo za železnice je minister nazaj vzel.

Listnica vredništva. Gosp. V. T. v K. Ko je bil dopis iz K. že natisnjen, došel nam je Vaš; tedaj prosimo drugikrat kaj.

Žitna cena

v Kranji 29. aprila 1869.

Vagán pšenice 4 fl. 60. — rži 3 fl. 10. — ječmena — fl. —. — ovsa 2 fl. 40. — soršice 3 fl. —. — ajde 2 fl. 40. — prosa 2 fl. 40. — krompirja 1 fl. 30. — fižola 3 fl. 52.

Žitna cena

v Ljubljani 1. maja 1869.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 4 fl. 40 — banaške 4 fl. 90. — turšice 2 fl. 90. — soršice 3 fl. 43. — rži 2 fl. 90. — ječmena 2 fl. 50. — prosa 2 fl. 50. — ajde 2 fl. 50. — ovsa 1 fl. 90 — Krompir 1 fl. 50.

Kursi na Dunaji 4. maja.

5% metaliki 61 fl. — kr. Ažijo srebra 120 fl. 70 kr.
Narodno posojilo 69 fl. 50 kr. Cekini 5 fl. 81 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 1. maja 1869: **86. 82. 90. 3. 29.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 15. maja 1869.